

af virksomheden i samme omfang som hidtil, hvis ansøgning herom indgives senest den 31. december 1972.

Udvalget har anmodet ministeren om ved avertering at gøre opmærksom på denne bestemmelse, og ministeren har tilkendegivet, at boligministeriet i overensstemmelse med, hvad det har gjort i nogle tilfælde af ny lovgivning, også har i sinde at ansøge om bevilling til at foretage avertering ved gennemførelsen af dette lovforslag.

Udvalget indstiller herefter de af boligministeren foreslåede ændringer under nr. 1-5 og 8-11 til *vedtagelse*.

Et *flertal* (udvalget med undtagelse af det konservative folkepartis medlemmer) indstiller tillige det af boligministeren under nr. 7 stillede ændringsforslag om en ændret affattelse af lovforslagets § 5, stk. 2, til *vedtagelse*.

Et *mindretal* (det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) stiller det under nr. 6 opførte ændringsforslag om en ændret affattelse af lovforslagets § 5, stk. 2, hvorom der henvises til bemærkningerne.

Hele *udvalget* er enig om at indstille lovforslaget til *vedtagelse* ved 3. behandling i den affattelse, hvori det vil foreligge efter afstemningen om ændringsforslagene ved 2. behandling.

Ad II. forslag til lov om erhvervelse af fast ejendom til fritidsformål.

Ad kap. 1. Erhvervelse af arealer.

Udvalget har drøftet, om der ikke i naturfredningsloven er tilstrækkelige muligheder for en sikring af rekreative områder og naturparker, ligesom man har drøftet anvendelsen af de eventuelt erhvervede arealer.

Ministeren har tilkendegivet, at der i et vist omfang er hjemmel i naturfredningsloven til at foretage de i lovforslaget omhandlede erhvervelser, idet naturparker og arealer til rekreative formål uden bebyggelse fortsat vil kunne sikres efter naturfredningslovens bestemmelser. Regeringen har imidlertid lagt vægt på, at administrationen af erhvervelsesloven vil ske under et løbende samarbejde mellem de interesserede myndigheder. Regeringen har derfor anset det for

mest hensigtsmæssigt, at lovforslagets § 1 også omfatter arealerhvervelser, som kunne foretages i henhold til naturfredningsloven. Hertil kommer, at det meget store behov for indretning og drift af forskellige former for fritidsområder, f. eks. campingpladser, feriebyer m. v. ikke vil kunne varetages alene i medfør af naturfredningsloven. Forøgelsen af de hidtidige muligheder for erhvervelse af arealer er først og fremmest ønskelig af hensyn til sikring af kerneområderne i naturparkerne. Arealer af denne art vil efter erhvervelsen i et vist omfang kunne stilles til rådighed for privat udnyttelse, f. eks. ved kreaturgræsning el. lign. Andre rekreative arealer vil efter erhvervelsen kunne tænkes afhændet eller udlejet til f. eks. et almennyttigt selskab med henblik på opførelse af en ferieby, campingplads el. lign., dog fortrinsvis i udkanten af naturparkområder.

Boligministeren har under et samråd tilkendegivet, at det ikke er hensigten, at der med hjemmel i loven om erhvervelse af fast ejendom til fritidsformål skal foretages egentlige opkøb af arealer inden for de allerede fastlagte sommerhusområder. Det kan dog ikke udelukkes, at det i ganske enkelte tilfælde, f. eks. hvor planlægningen og karakteren af et sommerhusområde tilsiger det, kan komme på tale ved hjælp af loven at erhverve et areal til f. eks. et feriecenter.

Da de allerede fastlagte sommerhusområder imidlertid har en rummelighed, som muliggør opførelse af endnu ca. 150.000 sommerhuse inden for disse områder, og da der i de kommende år påregnes fastlagt nogle yderligere sommerhusområder, kan loven således ikke siges at gøre det vanskeligere for den enkelte at erhverve eget sommerhus. Boligministeren har herved fremhævet, at det med loven tilsigtes at skabe alternativer til den traditionelle sommerhusbebyggelse, men ikke at hindre denne form for fritidsbebyggelse inden for de til enhver tid fastlagte sommerhusområder.

Udvalget har endvidere drøftet mulighederne for at sikre, at forskellige offentlige institutioner og myndigheder koordinerer deres køb og salg af arealer, således at man dels undgår indbyrdes konkurrence i efterspørgslen efter arealer, og dels sikrer udnyttelsen af den ekspertise, som de forskellige myndigheder råder over.